

тѣха лястовички, остро изцъркваха и като стрѣла отлитваха, съ плячка въ човката, къмъ гнѣздата си.

Освенъ това шумно птичо царство, надъ полета и ливади, покрай гората и изъ нейнитѣ полянки, летѣха и други крилати същества, прекрасни и мълчаливи.

Тѣ като че ли бѣха живи цвѣтя, откъснати отъ

Махаонъ.

роднитѣ клончета и се носѣха изъ въздуха, ярки и леки, тихи и безшумни.

Това бѣха пеперудитѣ.

И скоро ние се увлѣкохме и започнахме да правимъ сбирка отъ пеперуди. Георги и Сашо ловѣха пеперудитѣ; до менъ тѣзи въздушни създания достигаха вече мъртви. Азъ ги оправяхъ, разтваряхъ крилцата имъ и ги прикрепвахъ съ хартиени ивички.